

Manifest ALCEM LA VEU

En el marc de les jornades feministes del 8 de març, les dones creients, de moviments i comunitats, alcem la veu per dir que:

VENIM DE LLUNY

D'una llarga **tradició feminista** que ha lluitat per la dignitat de les dones, que ha exigit la igualtat de drets, poder votar, llibertat sexual i reproductiva, i al segle XXI es reconeix diversa, es mostra amb una força jove i renovada, i aquest proper 8 de març tornarà a sortir al carrer per alçar la veu i dir prou.

VENIM DE LLUNY

De les dones valentes i lliures de les **primeres comunitats cristianes**, i de totes les que al llarg de la història s'han negat a quedar recloses en els rols secundaris i invisibles a què la tradició eclesial i teològica les volia sotmetre. Dones protagonistes de la seva fe que han alçat la veu per dir en què creien. Dones insubmises que han lluitat perquè la seva autoritat fos reconeguda, dones solidàries que s'han organitzat per atendre les persones que més ho necessitaven, dones esperançades que han cregut que la transformació social i la justícia eren possibles.

VENIM DE LLUNY

De la bona notícia d'un **Jesús** que transgredeix les normes d'una societat profundament patriarcal. Venim del Jesús que tracta les dones com a iguals, hi dialoga de tu a tu. Elles, com Maria Magdalena, són deixebles, amigues, mestres. Són en definitiva, persones. Venim d'una Església que en els seus inicis va fer de la igualtat entre homes i dones, una de les aportacions més radicals del cristianisme a la història de la humanitat. Recuperem-la!

VENIM DE LLUNY I SOM MOLTES

Som moltes les que arreu del món alcem la veu.

Som majoria en les tasques de voluntariat, en les celebracions religioses, com a catequistes, als consells parroquials, som moltes en els moviments, associacions, espais i en el món educatiu d'infants i joves. Són incomputables les congregacions de religioses que treballen dia a dia pels drets dels més vulnerables, com les prostitutes o les víctimes del tràfic de dones. Qui sosté una part important de l'Església al segle XXI? Nosaltres!

SOM MOLTES I DIEM PROU

- **Diem prou** perquè malgrat ser majoria som considerades com a eternes menors d'edat, i tractades amb condescendència.
- Diem prou a ser invisibilitzades i silenciades.
- Diem prou a la discriminació per raó del sexe o del gènere. Quantes dones veiem representant la institució? Quantes teòlogues treballen a les facultats de teologia, quantes acompanyen espiritualment, quantes són formadores dels seminaris? Quantes poden prendre part en la presa de les decisions més importants?
- Diem prou a que se'ns negui el sacerdocí a causa del nostre cos, un cos que sempre està sota sospita.
- Prou d'abusos de poder sexual i espiritual sobre dones, nenes i nens. I prou de permetre i encobrir aquests abusos.
- Prou a una visió de la sexualitat malaltissa i reprimida que crea patiment.
- Prou a un imaginari on Eva, la primera dona, és el símbol de feblesa, de temptació i de pecat.
- Prou a una imatge d'un Déu exclusivament masculí.

DIEM PROU I IMAGINEM UNA ESGLÉSIA NOVA

- Una Església que és **comunitat d'iguals**, on la dona és reconeguda com a subjecte de ple dret, amb veu i vot a tot arreu, on la dona és valorada pels propis talents, carismes i aportacions a les comunitats.
- Una Església on el **lideratge és compartit** entre dones i homes, laics, laiques, persones consagrades i preveres. Una **església paritària**, més plural i menys jeràrquica.
- Una Església que acompanya **sense jutjar** tota la diversitat de les famílies, d'identitats i orientacions sexuals.
- Una Església on les dones ja som, i ens reconeixem amb autoritat i lideratge.
- Una Església que ja avui és llavor d'aquesta **utopia de futur**.

Venim de lluny, som moltes, i alcem la veu per dir prou i imaginar una Església nova!